

HORSKÉ KOŘENY.

Napsal Karel V. Reis.

TA SRDCE.

Zachmeňným, přikrym úbočím do vrchu Zubří prodíraly se vesničké sáně. Bylo před Hromnicemi, a sněhu vlude spousta. Bílý, kostnatý kůň, zaplazený k rovné voji, zle supal; těžce dral se ku předu, každou chvíli zapadl do hlubiny. Pod bíchem měl snůh, na bocích strážky potu a na hřbetě šňůry jinovatky. V saních seděli tři muži; v předu, hned nad voji, zuberský chalupník Mezulánik, poměrně malý důvok. Na hlavě měl naratanou kulatou mrazovku, hodně opelichanou, kolem níž nad čelem a po spáncích vypíjvaly vlny mléčkově bílé; vzadu byly delší a zapadaly do huňatého, černého límce kožicha světle žlutého, jenž patrně sloužil již kolikrát kapitulaci, neboť růže, na lesklých zádech vyšívané, byla již hodně potmělá a roztrpěná. Na nohách měl Mezulánik vysoké boty, do nichž zavázány byly blýskavé koženky. Nesedělo se mu pěkně, přes tu chvíli překládával nohy, protože pobolívaly. Velikou, žilnatou a do tmava zarudlou levicí držel opraty, v pravé ruce bílé, jímž bělouše lehně polehával. Nemluvil, když bláznivě nepobídnul, jenom tím bičem kmital.

Mužové v saních měli stažené čepice a starodávné veliké pláště o několika límecích. Ze všech těch obalů vykouňovaly jim pouze oči, nosy a kousky líc, z čehož se dalo však poznati, že jeden z mužů jest ještě mlad, druhý vráščitý.

Koník hrabal se jak mohl, sáně klonily se hneď v tu, hneď v onu stranu, a muž v saních přes tu chvíli povstávali, jako by chtěli vystoupiti. Patrně se obávali, že skůlí se do některé nakypněné kupy sněhové; ale vidouce, že Mezulánik při tom sedí lhostejně, zase usedli. Při tom žádný z nich nepromluvil ani slovíčka.

Obloha byla jako pytel, visely tam náboje ještě spousta sněhu. Vlode po vůli bylo bílo a bělo. Bídná vozová cesta všelijak provlékala a zatáhla se mezi stráněmi. Má dvě hluboké kamenité kolejničky, mezi nimiž táhnou se zprůhybané hrbole, místy úzkými krovisky porostlé. I při té spouště sněžové zle to všecko nekovaným saním překáželo.

Kolem byla pole, ale dále na stráních zachumelená smrť. Na kramlích starých krásných jedlí a smrků ležela jediná stěcha sněžová, všelijak zprůhybaná, po krajích divnými zuby a laloky zdobená. Na koncích obrovského toho baldachýnu viselo třepení z rampouchů.

Pod pochmurnou oblohou stálo tu všecko jako zakleté; jenom bílá svatojánská kaplička na temeni vlnitějí kynula. Koník býváť k ní pospíchal, vábil jej býváť rozlehle a návrší; vábila jej i vesnice, jež v levo od kapličky na mírném svahu má řadu chalup a baráků, jež klonily se pod tíhou sněžových stěch a stěny zle měly zavátý.

Kůň supal prudčeji, někdy i zakřákal, sáně světlé nebo rudé po kamen anebo pažicce, a nad tememáem širokého chlumu krákala osamělá vrána popelavá.

Ve vesnici rozkličily se zvonek. Jednotvárný, vysoký hlazol rozléhal se široko daleko, a v tichu a mrtvu krajiny zdálo se, že vychází z útrobu kvilící bytosti své.

Sáně dojevy před prvý barák, a Mezulánik trhnul opraty. Kůň se zastavil a mlčeliví jezci shodivše pláště do saní, vystupovali do sněhu.

"Tak poněžen ruku lžám, velebný pane a pane doktor, a tedy zase počkám," hlubokým, drsným hlasem řekl vozka, a posmeknou šel ke kopy. Z baráku vzbíhali lidé, křičovali se a bili v prsa. Z blízkých stavení bylo slyšet jednotlivý hrkot tkalcovských stavů.

Mladý káň prostovlasý, bursu s nejvyššími naje zavěšenou na modré pentli kolem krku, zehnal a dělal dle vůle. Doktor a lidé z baráku ho následovali. Po vší nebylo ještě tvrdě zdupané pěšiny, ale dosti hustých tlapot.

Zvonek ve dřevěné, vysoké zvonici pod rozsochatými lípami na návsi zvučel stále stejno. Teď bylo již také viděti člověky, kteří tahali za provaz a pravidelně potrhával, aby zvonek bil na tři strany.

Na různých pohybech zvonko va těla bylo zašti, jak dřívekdě práci svoji konal; ale vlasatá hlava jeho stále zřela k cestě. Měl jen kalhoty a košili, jejíž rukávy byly až k loktům vyhrnuty.

V chalupách i baráčích stáli lidé vyběhali na sněh a zásep, klekali na terdu hlau, na práh i do sněhu na kamení zásepem, křičovali se a bili do prsou; někteří vraceli se zase do světnice, někteří, zvláště ženy, běděly za průvodem kněžovým. Jak hlouček stoupal do vrku, stále ho ptibývalo. Všichni byli jenom lechce oděni: ženy měly pruhované nebo kvitkované sukno lámaové nebo plátně, některá oblékala jupku, jiná jenom látek přehodila křížem na košili a na nohy oblékaly bačkory nebo na táhly "tátovy" boty. Někteří mužové byli jenom v podvlečkáčích a košili, ve vysokých botách a kalumcích delších i kratších; někteří měli čepice, jiní byli jen holohlaví. V oknech ukázaly se dětské hlavy a bílé kčile, na nichž táhly se provázkové nebo ostřívkové šle.

"Ke komu pak?" ptal se malý, hubený tkadlec Rohlík, strkaje špičatou, krátce ostříhanou hlavíčku mezi ostatní.

Seděl celý den za stavem, z baráku nevyšel, tak že nevěděl, co se po vsi děje. Teď vyjel, jak prve u díla seděl, jenom kalumk přehodil a dřeváky obul; jak sněhem se vlácel, měl nohy červené jako krocán lalok.

"K Nepovímce!" ostře zašeptal starší ženitina různých kostí hlcích, obrátivši hlavu jenom napolo.

"K Nepovímce — vida, vida — co pak je tak zle?"

"Ba zle — na věčrejšek, jako když to na ni hodí; nevim, nevim, nebudu jí pozdit."

Kohlík poslouchaje ženitinu, mazaž zůstal s ot trouhu pozdu. "Prosím vás," hovořila, "včera nebylo přece možná vyjet, taková čina. Nepovím plietel k tátovi, aby jel do fary a pro doktora, ale sdo pak by se byl odvážil; na dva kroky nebylo vidět, aby byli všichni někde stěhli."

"Tak Nepovímka — no jsou tu léta," jako k sobě povídal Rohlík. "Inu léta, léta, ale — tedy, je to, velebný pane!" rozkřikla se na kněze, až se ostatní obraceli.

Na malém kopečku seděl barák jako posada; měl zásep, povaly u světnice obilné, chlívček opukový a trouhu do zadu skloněnou, stodolku na slabých pilfích. Dvě okna, v níž byla skla jako školácké šestikrejaroucí tabulky, dívala se skoro potměšile.

Velebníček zabobíl na pahrbek a po těch schůdkách vstoupil na zábrhepě zapadnou. Ve dřevích do sněh kal baráčků Nepovím, člověk prostřední, červeného, málo vráščitého, špičatého obličje, jasných modrých očí, světlekaštanových vlasů, jež rozházeny ply nuly po čele i spáncích. Byly to vlny onoho druhu, jež nikdy nešediví. Byl hubený, tenký, nohy měl jako hůlky a krček jako housle.

Vida kněze stoupati do vráku, rozkřákal hlavu, jakoby stále někomu přivědčoval, pak najednou klekl bje se prude do prsou. Dřive však, než kněz přešel temnou, hrbolovitou sňkou, Nepovím skočil a otevřel slavnou obitě a obecpané dvě do světnice. Vešel za knězem a lékárem.

Světnice u Nepovím byla nízká, stěny měla bílé, strop také bílý, ale modří postřikány, podlahu přede dvěma líněnou, dále prkenovou, silně vytřapanou. Před okny na zásep stály dva stavy s napjatou přízi, v čele traozovitý stůl, u něho lavice a dvě židle tmavě narbarvené, ale místy již do hola odleštěná; na levo ode dveří byla polička, hodiny, rohatinka, pod ní věšák a květovaná truhla, na pravou kout s topivem, lesklá kama kachlová, lavičkami ovroubená, za ními chlebová pec, dále u stěny široká postel. Na stěných visely obrázky na skie barvené, veliký kříž se Spasitelem hrubě fezaným a bíle natřeným; před ním visel věneček od Božího těla, a skupina drobných obrázků tvořila tu oltářník. Na nitce u stropu chvěla se papírová holubička.

Stůl byl postel bílým ubrusem, na němž stál křížek a po jeho stráněch v dřevěných svícnech hořely lojovky.

Na posteli, na kanafasovém, červené a bíle pruhovaném polštáři, takoutě svrchní přikryta, ležela Nepovímka. Bylo jí viděti hlavu, krk, část rozhalené suché hrudi a dle kus pravé nohy. Líce měla sivá, zapadlé oči zamhouřené. Dýchala šubavě, vždy za chvíli trouhu vyjekla.

Nic není ve svých účincích tak zhoubovým na živni soustavu jako bolest hlavy, na čisti vlák stává dobrý prostředek, který zjedná rychlou úlevu. Myslíme ovšem Severovy prášky proti bolestem hlavy a neuralgii, které jsou pravým škapulířem v každé domácícnosti. Cena 25c., počtu 27c.

Sedláčkova dcera královnu.

Fo "Pok. Záp." napsal Viktor B. Letovský

Na to předvolán byl opět žid, jehož se král otázel: "Nuže, žide, mluv, jak rozlučil jsi onu hádanku?" "Phane králi," vece žid, "já mám med po mój prachdžek, then je nejsladší a mám valacha, then je nejrychlejší a nejbájejší."

Druhého dne žid přišel a přinesl hodnou nádobu medu. Král okusil jej, pravil: "Máš opravdu dobrý!" "No, vidíte, milost královská, že nelhu," "To se teprv ukáže!" odvětil král. "Vezmi nyní med ten a pojď se mnou!" Žid uposlchl ochotně rozkazu královna.

Král zavěděl žida do jednoho pokoje a kásal mu, aby si sedl ke stolu a lžal ten med. K židovi pak postavil na stráž vojáka a na řidil mu, aby žida, jakmile ustane med lžat, pobídl. Prvý den to ještě jakž takž šlo, ale druhého dne počal již žid podřimovat a voják jím musil téměř stále třeapat a pokáždě mu opakovat: "Žide, nespil! Tvůj med jest sladší než spán!" Žid se sice vždy probíral na chvíli ze dřimoty, ale třetí den nestačil již voják židemu třeapat a opakovat mu: "Žide, nespil! Tvůj med je sladší než spán!" Konečně ospalý žid děl k vojákov: "Phane khapráje, then sedlák měl phravdu, že spán je nejsladší. Voják to šel králi oznámit. Král si dal inaed žida zavolat a tento, sotva že se oči přetrásem, jak se mluviti: "Milostivý phane králi, thien sedlák měl phravdu, že spán je nejsladší. Já jsem probíral a těch sedum jeduček mu dopouštim, které jsem mu, na mou milou kňuši, pěttil."

Král ale stál na svém a po delším plemlouvání podalilo se mu došci svolení divína. Pak teprve požádal rodiče o ruku dcera. Matka svolila inaed, ale otec se počal vylmouvat, že se dcera pro tak vysoký stav nehodí, že to jest jen prostý selácký dýveč a že by to mohlo míti pro všechny velmi nemilé následky. Než král setrval na své žádosti, jakž si přehadná, atd., tak že otec, vida konečně nezbyti, svolil také. Král, obdarov sedláka penzi, aby si mohl dáti domácnost svou do lepšího pořádku, oznámil, že za čtyři neděle bude veselka. Nevěstě své pak sdělil, jež si počle dvě kornorné, aby jí byly ve všem nápomocny. Ke všem hostinským poslal sluhu se vzkazem, aby se na den ten zosobili hojně jak potra vo tak i nápoji, tak aby to stálo pro celou obec. Podobný rozkaz obdrželi i hostiněti v sídelním městě a též v královském paláci zahájeny inaed přípravy ke svéké hostině. Zároveň rozjel se na všechny strany rychlé poselové, aby sevali šlechu a přední občany k seavěti královské.

Když nastal onen slavný den, bylo celé okolí sídelního města na nohou. Vzácné panstvo v nádherných krojích se sjíždělo a chrám; v němž se měla svatba odbyvati, byl lidmi přeplněn. V 10 hodin přibhal se svěklý průvod svatební k obydlí rodičů nevěstých, král požádal spaniou nevěstu svou a rodiče její, aby přišedli k němu do nádherného kočáru a průvod se hnul ku kostelu, k čelí tomu skvoztě uvnitř vyzdobenému. Na stupních oltáře stál již pan biskup, čekající na příchod snoubenců. Zahájil inaed oddávčí obřady a po skončení jich rozlehly se chrámě veselé "intradny". Po oddávčích odjel svatební průvod inaed do královského paláce, kdež připravena byla již skvělá hostina. Otec nevěsty musel usednout po boku krále, matka po boku královně. Při hostině vyprávěl král hostům, jakým způsobem seznámil se se svou nevěstou. Všichni hosté se tomu smáli a první ministr chvalotečil rodičům královny a přál jim všeho blaha a dlouhého věku.

Po skončení hostině se počali hosté rozjížděti. Král dal dověsti rodiče choti své do jich domova a nařídil, aby opatřeni byli všim potřebným k pohodlnému a bezstarostnému životy. Se svou chotí žil pak v lásce a svornosti.

Po nějakém čase odbyvati byl v sídelním městě výroční trh. Mezi mnohými jinými přijeli tam také dva kramáři. Jeden z nich měl v družce zaplazenou kobylu, svou drahé jeho táh vozík se svou ženou. Kramáři nechali vozy stát poblíže sebe a ten prvý mohl vroz uvaživ svou kobylu. Za nedlouhou dobu kobyla se oběhla a hřbět

dostalo se náhodou pod vozík onoho kramáře, kterýž se ženou svou vozík tahal. Tento si chtěl hřbět přivlastniti, tvrdě, že vozík jeho má hřbět, pohádal se s pravým majitelem hřběte, konečně došlo k soudu. Když ale u soudu nic nepofidili, poněvadž každý z nich stál houbevnatě na svém, dostalo se pře jejich k soudu vyřikmu a konečně ku králi. Náhodou ale král nebyl doma a proto ujala se královna záležitosti té a dala si vypravovati, co vlastně mezi sebou mají. Když oha bedlivě vyslechla, odzvala se jich, zdali by byli a její rozsudkem spokojeni. Oni přisvědčili, načež jim královna pravila, že se král je podivati na pole, osedl prosek, kterýž jest zrovna vedle rybníka, z něhož jim lžal na pole kapli. Tomu se dal do smíchu kramář, jenž si chtěl bezprávně přivlastniti hřbět, a pravil: "Ale jak pak mohou kapli lžat, když křideli nemají?" Na slova ta odvětila mu královna: "Trávě tak asi, jako váš vozík může mít hřbět!" A otrávilí se k druhému své hřběte, a vy," pravila k zahubenému kramáři, "buďte rád, že nebudete stíháni soudně po prodvo."

Brzy na to vrátil se král a zvěděv, že chot jeho o své újmě rozhodl soud ten, velice se na ni rozhněval, citě se tím hrozně za hanben. A ve hněvu svém oznámil manželce své, že jí od sebe propouští, že jí druhého dne dá do vězti k její rodičům, že však jí dovolí, aby si vzala sebou, co jest jí nejmilejšího. Královna nařídila kramáři, aby ráno namíchal králi do této uspávacího prášku, k čemuž tento po krátkém zdráhání přivoli.

Ráno zasedli královští manželé naposled k snídani, venku pak stál již připravený povoz, v němž královna měla býti dopravena ku svým rodičům. Po počití kávy přivla na krále pojednou žlouta a v krátce usnul. Inaed poručila královna služebníkům, aby spícho krále donesli do kočáru a kých se tak stalo, přisedla k němu a kázala kočím, aby co nejrychleji dovezl je k její rodičům. Přibýly tam, uložili jele spícho krále na ložko. Když po nějaké chvíli se probudil, rozhlížel se udivně kolem a pak zvolal: "Ha, co jste to se mnou vyvedli?" "No, vždyť si mně pcece dovolili," pravila laskavě královna, "abych si sebou vzala, co jest mi nejmilejšího a tedy jsem si to vzala." Král, dojat upřímnou láskou krásné choti své, objal jí kolem krku a políbil jí vše, zajeptal: "Nuže, pojedě se za mnou!" I vsedli do kočáru a s větrem o závod ujížděli k paláci královskému. Cestou napomenul šetrně král chot svou, aby podruhé o své újmě soudy nerozhodovala, nýbrž raději aby mu v důležitých případech radou svou pomáhala. Od té doby žili spolu šťastně.

Šleška upadla se třetího patra — V truhlářské ulici na dol. Novém městě pražském před domem č. 9 ve stedu 11. února po 4 hod. odpodiení povstalo značné a hromládné obecenství. Tvořilo kruh kolem služky, která při čistění oken se závratě výše spadla a těžké poranění si způsobila. Byla to Mlila Seifertova, za rokú stará služka, do Klobuk u Slaného přislužná. Zaměstnána byla v domácnosti Salomána Porgesova v domě č. 9 v Truhlářské ulici. Odpodieně věnovala služka čistění okna. Jakožto bezpečnostní pomůcky použila služka motouzu, ježto jeden konec ovažala si kolem pasu a druhý otočila kolem okenního rámu. Když služka vstoupila do jednoho okna ve třetí patře, tam teprve provaz ovažovala. Jeden konec provazu náhodou upustila a chtějíc ho zachránit, nahnala se poněkud a v nejbližším okamžiku nešťastě se stalo. Služka, na okně rovnováhu pozbyvši, sletěla se třetího patra na ulici. Nedopadla však na dlažbu, nýbrž na zadek povozu Josefa Kasky z Modřan, před domem stojícího. Tato překážka zachránila služku před okamžitou smrtí. Utřpěla ovšem těžké poranění. Levá ruka zlomena, levé ramě rozdrozeno a mimo to způsobeno jí poranění na zádech. Ve stavu velmi povážlivém lékaři ze záchranné stanice p. dr. Schulz služku v ambulancním voze odvezli do všeobecné nemocnice.

Sebevraždy vládnoucí učitel a nerovny. — Tragický případ sebevraždy vládnoucí učitel z pohutke těžké ho důležitou rozrušením a nervosy sděluje se z Jičína. Rodič jičínský, poslední dobou řídil učitel v Nábři u Želiezného Brodu, pan Josef Taugkramer, obdržel v letě minulého roku roční dovolenou k zotavení z těžké nervosy, kterou po delší čas již trpěl. Řídící odjížděl se se svou rodinou do svého rodičů Jičína, kde doufal, že v klidu se zotaví a nabere opět nových sil k svému povolání. Bohužel, přiznivější obrat v jeho zdraví nenastal. Okolnost tato nadmíru trpčovala mu život, takže nejedenkrát se vyslovil, že utrápím svůj učin rázem konec. Ačkoliv chot svou i domácími lidmi co nebedlivěji byl štetzen, pcece podalilo se mu ve čtvrtek dne 5. m. ráno nepozorovaně odejiti se svého domova. Chot záhy zmizel jeho zpozorovala a zavedla po něm inaed pátrání, ale bylo již pozdě. Krátce po vyslání posíl přinesli jí lidé hostounou zvěst, že nešťastný její manžel nalezl byl dělníky jdoucími do práce nedaleko Knokovky továrny, ve stromoladí mezi Popovicemi a Jičínem, oběšený. Pohřeb náštěného učitele konal se v neděli dne 8. m. za velkého občastenství, jež jevilo pochopitelnou soustrast z tragickým osudem ubohé rodiny. Byl teprve 46 let stár.

Výchov sopky. Ples 30,000 lidí přišlo o život následkem zemětřesení a výbuchu na ostrově Martinique a výbuch na novo podal důkaz, že nitro země se od povrchu velice lžá. Na vrchu jest umírněná teplota, v níž dař se rostlinám, zvířatům i lidem, uvnitř však je žár, který se stupňuje, až někdy prudce vyrazí. V těle lidském je podobně. Nevyhazuje sice jako sopka páru, popel, bahno a lávu, za to však strupy, neštovice, nádory a svědění vyraženy, vždy, boláky a kurděje. V takových případech dlužno bez průtahů krev utišiti, což se stane nejlépe, když jí pomocí Severova Krvečistitele zbavíme nečistoty. Lék ten rozmnožuje krevní těliska, silí všechny orgány a upevňuje svaly, aby vnitřní žár nemohl tak snadno vyraziti, dodává nemocným novou odvahu a chuť k životu. Hoj čudokrevnost a bledičku, dnu a hostec, otravu krve a všechny nemoce kožní a krevní vůbec. Stojí \$1.00 a je k dostání ve všech lékárnách nebo u vyřabitele W. F. Severy v Cedar Rapids, Iowa.

PRIJME SE. — Několik charakteristických osob v každém státu (jeden v tomto obzoru jest řád) a zastupují a obličejně dáváno sloužebnému obchodu domů na světých finančních základech. Služba \$10.00 týdně s dodatečným příplatkem, vše vyplateno hotově plno každou středu a hlavní úřadovny. KČS a KČS opatřiti se v našem příplatku, Odpovědní úřadovny se v příplatku. Adresy: Columbia Co., 364 Dearborn St., Chicago.

Předplatte se na Pokrok Zápádu — pouze \$1.00 ročně.

jako biudička, spatřil k nemalemu úžasu svému na nejvyšší věžvi, přímo pod lucernou osvětlenou mrtvolou obličím. Posmáli v ní "pana Andresa," jenž sice ještě byl teplý, ale k životu již nemohl být přiveden. Zajímavé jest, že chudák před sebevraždou prodal celý nepatrný svůj majetek a se získaných peněz zaplatil své dluhky na různých místech, na něž již věřitelé ani nezapomněli. Tato okolnost vzbudila ovšem nemalou pozornost a lidé dost se divili, co to za "počádnost" do "pana Andresa" vjele. Jeden z věřitelé prohlásil: "To jistě nebude již dlouho živ." A skutečně v noci na to nalezl byl jako mrtvola.

Služka upadla se třetího patra — V truhlářské ulici na dol. Novém městě pražském před domem č. 9 ve stedu 11. února po 4 hod. odpodiení povstalo značné a hromládné obecenství. Tvořilo kruh kolem služky, která při čistění oken se závratě výše spadla a těžké poranění si způsobila. Byla to Mlila Seifertova, za rokú stará služka, do Klobuk u Slaného přislužná. Zaměstnána byla v domácnosti Salomána Porgesova v domě č. 9 v Truhlářské ulici. Odpodieně věnovala služka čistění okna. Jakožto bezpečnostní pomůcky použila služka motouzu, ježto jeden konec ovažala si kolem pasu a druhý otočila kolem okenního rámu. Když služka vstoupila do jednoho okna ve třetí patře, tam teprve provaz ovažovala. Jeden konec provazu náhodou upustila a chtějíc ho zachránit, nahnala se poněkud a v nejbližším okamžiku nešťastě se stalo. Služka, na okně rovnováhu pozbyvši, sletěla se třetího patra na ulici. Nedopadla však na dlažbu, nýbrž na zadek povozu Josefa Kasky z Modřan, před domem stojícího. Tato překážka zachránila služku před okamžitou smrtí. Utřpěla ovšem těžké poranění. Levá ruka zlomena, levé ramě rozdrozeno a mimo to způsobeno jí poranění na zádech. Ve stavu velmi povážlivém lékaři ze záchranné stanice p. dr. Schulz služku v ambulancním voze odvezli do všeobecné nemocnice.

Sebevraždy vládnoucí učitel a nerovny. — Tragický případ sebevraždy vládnoucí učitel z pohutke těžké ho důležitou rozrušením a nervosy sděluje se z Jičína. Rodič jičínský, poslední dobou řídil učitel v Nábři u Želiezného Brodu, pan Josef Taugkramer, obdržel v letě minulého roku roční dovolenou k zotavení z těžké nervosy, kterou po delší čas již trpěl. Řídící odjížděl se se svou rodinou do svého rodičů Jičína, kde doufal, že v klidu se zotaví a nabere opět nových sil k svému povolání. Bohužel, přiznivější obrat v jeho zdraví nenastal. Okolnost tato nadmíru trpčovala mu život, takže nejedenkrát se vyslovil, že utrápím svůj učin rázem konec. Ačkoliv chot svou i domácími lidmi co nebedlivěji byl štetzen, pcece podalilo se mu ve čtvrtek dne 5. m. ráno nepozorovaně odejiti se svého domova. Chot záhy zmizel jeho zpozorovala a zavedla po něm inaed pátrání, ale bylo již pozdě. Krátce po vyslání posíl přinesli jí lidé hostounou zvěst, že nešťastný její manžel nalezl byl dělníky jdoucími do práce nedaleko Knokovky továrny, ve stromoladí mezi Popovicemi a Jičínem, oběšený. Pohřeb náštěného učitele konal se v neděli dne 8. m. za velkého občastenství, jež jevilo pochopitelnou soustrast z tragickým osudem ubohé rodiny. Byl teprve 46 let stár.

Výchov sopky. Ples 30,000 lidí přišlo o život následkem zemětřesení a výbuchu na ostrově Martinique a výbuch na novo podal důkaz, že nitro země se od povrchu velice lžá. Na vrchu jest umírněná teplota, v níž dař se rostlinám, zvířatům i lidem, uvnitř však je žár, který se stupňuje, až někdy prudce vyrazí. V těle lidském je podobně. Nevyhazuje sice jako sopka páru, popel, bahno a lávu, za to však strupy, neštovice, nádory a svědění vyraženy, vždy, boláky a kurděje. V takových případech dlužno bez průtahů krev utišiti, což se stane nejlépe, když jí pomocí Severova Krvečistitele zbavíme nečistoty. Lék ten rozmnožuje krevní těliska, silí všechny orgány a upevňuje svaly, aby vnitřní žár nemohl tak snadno vyraziti, dodává nemocným novou odvahu a chuť k životu. Hoj čudokrevnost a bledičku, dnu a hostec, otravu krve a všechny nemoce kožní a krevní vůbec. Stojí \$1.00 a je k dostání ve všech lékárnách nebo u vyřabitele W. F. Severy v Cedar Rapids, Iowa.

PRIJME SE. — Několik charakteristických osob v každém státu (jeden v tomto obzoru jest řád) a zastupují a obličejně dáváno sloužebnému obchodu domů na světých finančních základech. Služba \$10.00 týdně s dodatečným příplatkem, vše vyplateno hotově plno každou středu a hlavní úřadovny. KČS a KČS opatřiti se v našem příplatku, Odpovědní úřadovny se v příplatku. Adresy: Columbia Co., 364 Dearborn St., Chicago.

Předplatte se na Pokrok Zápádu — pouze \$1.00 ročně.

Měl jsem příležitost používatí Vaš lžk Black Drought Stock and Poultry Medicine a musím oznámit, že jsem nikdy nlehu lepšího nepoužíval k úplné spokojenosti pro drábné jako tento lžk. Odporučil ho každému, který se zabývá pěstováním drábné a dobytka.

J. B. BELSHER, St. Louis, Mo.

Nemouž dýhky neb drábné má tak málo úžitku, jaké potavy, jak chováni má mnoho obkázání vyběhni takouto potavou. Když váš dýhky a drábné sáně dávají mu lžky. Neopte ho inaed potavou snůhu. Vypráskáste šlehu, obědváte sávně jitra, a veče se usadit, jele zdravou vlnou mozo. Náš snůh inaedovná lžk vypráská šlehu, obědváte sávně jitra, a veče se usadit, jele zdravou vlnou mozo. Náš snůh inaedovná lžk vypráská šlehu, obědváte sávně jitra, a veče se usadit, jele zdravou vlnou mozo.

Předpičte na Pokrok Zápádu pouze \$1.00 ročně.

Podzimní období započalo 1. září. Katalog zdarma. Rohrbough Bros. majitelé, 17. a Douglas ulice.

1. září Boylesova Kolej

podzimní období jak denní tak i večerní.

Návštěvníci. Čím více nálež přiměřeně a občasnost sledit, ne náli přet, tím více osení a budou míti ve věčnosti tuto kolej. Přidělost jest poskytnuta každému horlivci, aby osněl prokoušený vřelý vlnou, o něž jsme se postarali a porušili si vysokou stupň vyučování, jakž i horlivosti, a jakon st je žele ovející.

Prozřiví žáci. Prozářiví studentům udělením přivleli, aby se posadili v řadách odbohu, kdež mohou ne slouchati vyučování a míti pozor na metody, používání při našem cvičení obchodním neb té hospodářským. Žádáme osněl návštěvníky, aby dšovali tomuto zkušebnímu tálku času, kolik si přejou.

Obchodníci. Tato škola by měla obdržet obdávna četnými návštěvami v přelích obchodních podniků, a tyto jsou si opov. Vážíme si těchto návštěv, jánová, a zkušební si přejeme, abyste v nich pokračovali. Vše přítomnost jest podlého pro nás žáky a povozováním pro nás. Čtíme vaše návštěvy. Tito mladíci

WE USED IT - WE LIKE IT - SO WILL YOU

DIAMOND C SOAP

PREMIUMS FOR WRAPPERS

Diamond "C" mýdlo

USPOŘÍ ŽENÁM PRÁCI.

Diamond "C" mýdlo pozůstává z čistého loje. Jest účinnější a vytrvává déle než kterékoli jiná prací mýdlo.

Návštěvníky zveve srdečně, aby si prohlédli bohatý sklad krásných věcí, jež obdrželi jakožto premie.

The Gudahy Packing Co.

Premiální obchod, 304 Jil. 16. ul., Omaha.

Paroplav. Spol. Sev.-německého Lloydů. Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 15 hodin a 10 minut.

JELRICHS & CO., 5. Broadway, New York. H. CLAUSENIUS & CO., 90-92 DEARBORN STREET, CHICAGO, ILLINOIS.

Lee-Glass-Andreeson Hardware Com. Tačené, vyřádné a ukávané plechové nářadí. — Čistý a lesklý plech. — Čistý a lesklý plech. — Čistý a lesklý plech. — Čistý a lesklý plech.

Premie "Pok. Záp."

Po dlouhém rozpakování odhadli jsme se konečně dávatí letos opětně premie a sice za dopředu to ceně tyto kalendáře z Čechi.

Plav, nový protidrábní kalendář a Felj Slovanský kalendář, s krásným obrazem titulním "Jan H. před králem Václavem zastává se práv jazyka českého."

Na premie tyto mají nárok pouze ti odběratelé "Pok. Záp." kteří zapraví předplatně nejmně do 1. ledna 1904.

North